

Не далеко отъ нашия бивуакъ, при Туловата кория, бѣше се расположило многобройното избѣгало отъ Стара-Загора и околността му население. Прѣзъ цѣлата нощъ тамъ се чуваха плачове и ридания, но на разсъмнувание плачътъ и писъкътъ се толкова увеличи, щото на челоуѣка сърдцето се кѣсаше, като ги слушаше. Тукъ дѣца плачатъ та се кѣсатъ и питатъ за родителитѣ си, тамъ майка — и всички убити отъ скърбъ. Едната частъ отъ бѣжанцитѣ на разсъмнувание потегли къмъ Казанлъкъ, а другата още се не мърдаше отъ мѣстото. Горкитѣ! Тѣ още питаяха надѣжда, че може би нашитѣ войски пакъ ще настѣпятъ и ще пропѣдятъ турцитѣ. Между това нашето началство се опасяваше, да не би турцитѣ да настѣпятъ по стѣпкитѣ ни. Испратения въ развѣздъ прѣпорщикъ отъ кавалерията Зозулинъ се убѣдилъ, че турцитѣ не проявявали намѣрение да настѣпватъ.

Пратеницитѣ отъ генералъ Столѣтова охотници настигнаха опълчението при рѣка Тунджа въ 11¹/₂ часа прѣзъ нощта и изпълниха възложената имъ миссия. Началникъ щаба на опълчението, подполковникъ Ринкевичъ, още въ сѣщата нощъ испрати съ писмо до генералъ Гурко слѣдующитѣ охотници: Ив. Цвѣткова, Мито Анкова, Коста Бошнякова, русина Пустовойтова и 4 драгуна. Слѣдъ нѣколко часове лутание, съ голѣмъ рискъ за живота си, пратенитѣ на разсъмнувание стигнали на ново-загорското шосе. Отряда на генералъ Гурко, обаче, не се виждалъ. Тѣ продължили пътя си къмъ истокъ.

Когато вървели изъ шубрацитѣ, изведнѣжъ прѣдъ тѣхъ се исправя една челоуѣческа фигура. Оказалъ се единъ руски барабанщикъ, който прѣзъ нощта билъ заспалъ и не видѣлъ, кога и на какъ отстѣпилъ отряда; той билъ чулъ, обаче, цвѣление на коне къмъ сѣверо-истокъ, но не знаелъ да ли въ нея посока сѣ нашитѣ. Отъ думитѣ на тоя барабанщикъ, охотницитѣ разбрали, че трѣбва да държатъ пътъ къмъ сѣверо-истокъ и, дѣйствително, слѣдъ нѣколко часа тѣ стигнали отряда на Гурко и прѣдали писмото.

Генералъ Столѣтовъ, обаче, вече не се намиралъ при Гурковия отрядъ. Той съ щабсъ-ротмистра Лукашева, опълченцитѣ-конници — Г. Найденовъ, Д. Коцевъ и единъ казакъ, трѣгналъ прѣзъ Хаинъ-Кьой да стигне опълчението. Когато прѣзъ нощта стигнали не далеко до с. Мъглишъ и видѣли задъ него много огньове, генералъ Столѣтовъ съ Д. Коцева и казака се